

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ:

Οι Ευαγγελιστές δεν αναφέρουν πολλές λεπτομέρειες σχετικές με το πρόσωπο και τη ζωή της Παναγίας. Γι' αυτό οι χριστιανοί προκειμένου να αντλήσουν στοιχεία καταφεύγουν στην αρχαία παράδοση των Αποστόλων και της Εκκλησίας, καθώς επίσης και στα λεγόμενα Απόκρυφα Ευαγγέλια.

Σύμφωνα λοιπόν με τις πηγές αυτές, η Θεοτόκος ήταν κόρη του πλουσίου κτηνοτρόφου Ιωακείμ και της Άννας, που καταγόταν από το βασιλικό γένος του Δαυίδ. Επειδή ο Ιωακείμ και η Άννα ήταν άτεκνοι (η Άννα ήταν στείρα), παρακαλούσαν νύχτα-μέρα το Θεό να τους χαρίσει ένα παιδί, με την υπόσχεση ότι το παιδί που θα γεννηθεί, αγόρι ή κορίτσι, θα το αφιερώσουν ως τάμα στο Θεό.

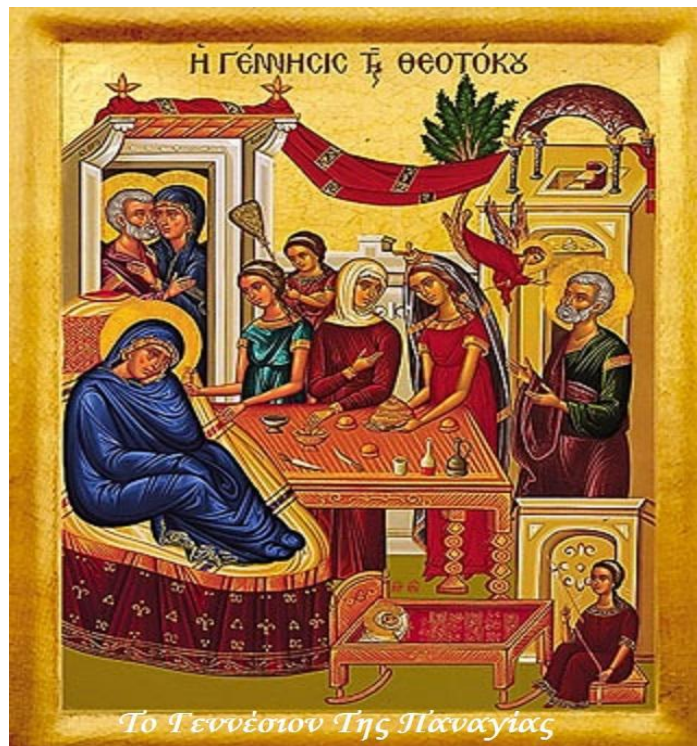

Πρέπει να σημειωθεί ότι η ατεκνία την εποχή εκείνη ήταν ντροπή-κατάρρα για το ανδρόγυνο. Ακόμη και οι Ιερείς δε δέχονταν τα δώρα που πρόσφεραν στο Ναό του Θεού.

Έτσι ο Ιωακείμ επειδή δεν μπορούσε να αντέξει άλλο τη ντροπή, αποφάσισε να φύγει στην έρημο για να νηστέψει και προσευχηθεί παρακαλώντας το Θεό να του χαρίσει τέκνο.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Δε γνωρίζουμε πόσο διάστημα έμεινε ο Ιωακείμ στην έρημο. Η παράδοση μιλάει για 40 ημερόνυκτα. Κάποια στιγμή ενώ προσευχόταν με θέρμη και ακλόνητη πίστη στο Θεό, παρουσιάστηκε ο Αρχάγγελος Γαβριήλ λέγοντάς του: Ιωακείμ, φτάνουν οι προσευχές σου και η Άννα θα αποκτήσει παιδί.

Του είπε ακόμη ότι « το σπέρμα της λαληθήσεται εν όλη τη οικουμένη ».

Έτσι ο Ιωακείμ γύρισε στο σπίτι του όπου αντίκρουσε εξίσου χαρούμενη την Άννα γιατί και αυτή έλαβε το χαρμόσυνο μήνυμα από τον Αρχάγγελο.

Πράγματι εκείνη τη νύκτα συνέλαβε και στους 9 μήνες γέννησε τη Βασίλισσα του κόσμου.

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

Είναι ιδιαίτερα ισχυρή η παράδοση ότι στα Ιεροσόλυμα κοντά στην προβατική κολυμβήθρα ήταν το σπίτι των γονέων της Παναγίας.

Ο Πατριάρχης Σοφρώνιος μιλά για την Αγία Προβατική Κολυμβήθρα, όπου η Αγία Άννα γέννησε τη Θεοτόκο.

Ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός ονομάζει τη Βηθεσδά Ιερόν Τέμενος της Θεομήτορος. Αυτές λοιπόν οι παραδόσεις οδήγησαν και στην ανέγερση Ναού που συνέβαλε στην καθιέρωση της γιορτής του Γενεθλίου Της στις 8 Σεπτεμβρίου.

Σήμερα πλάϊ στην κολυμβήθρα βρίσκεται η Ελληνορθόδοξη Μονή των Θεοπατέρων.

Κάτω από τον Ι.Ν. υπάρχουν τρεις σπηλιές. Πάντα κατά την παράδοση στη μια γεννήθηκε η Θεοτόκος, στην άλλη προσευχόταν η Θεομήτορα Άννα και στην Τρίτη ο προσωρινός τάφος των γονέων της Παναγίας, πριν τη μετακομιδή τους στη Γεθσημανή, όπου βρίσκονται σήμερα.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ

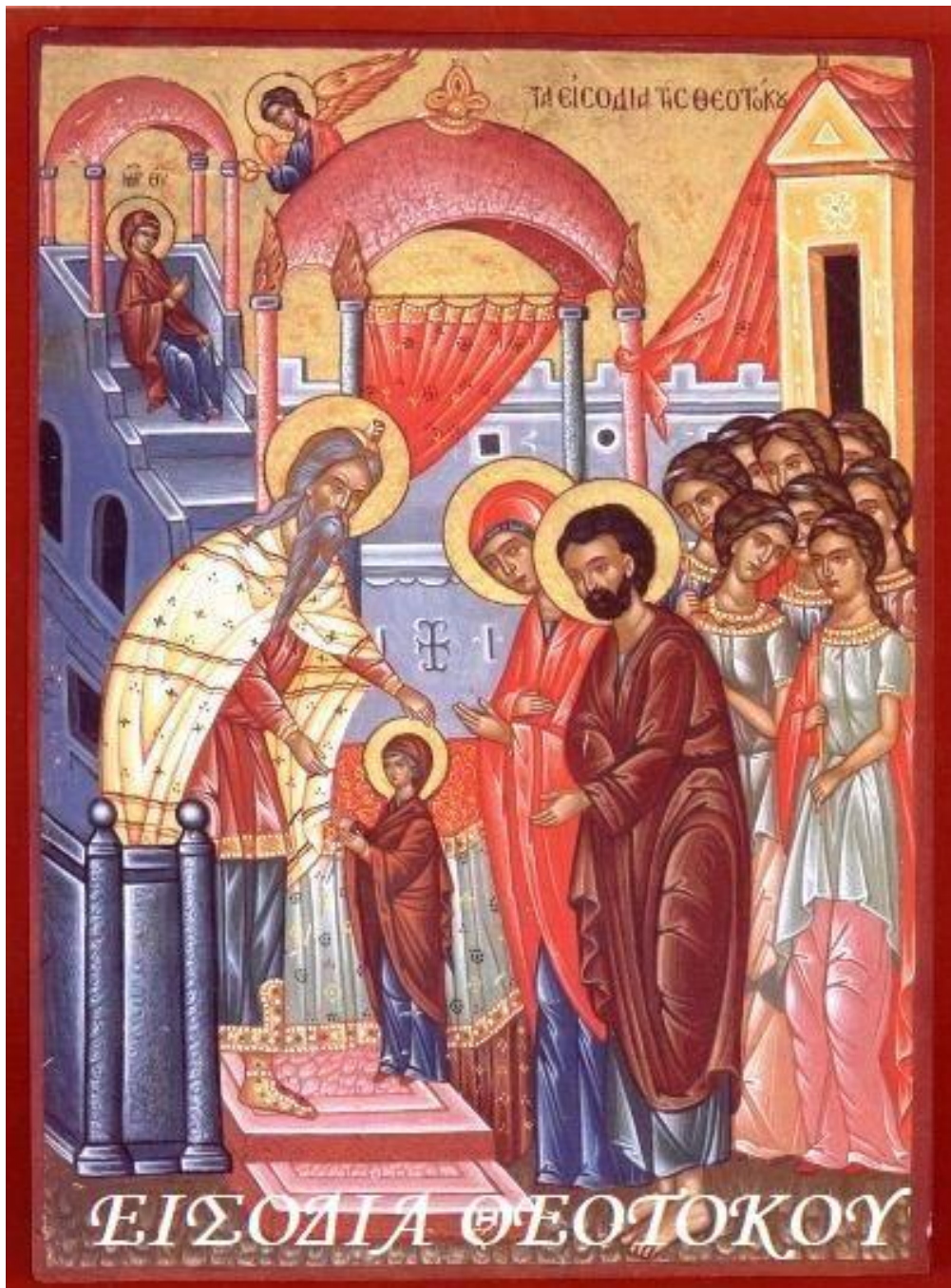
Λίγο χρόνο μετά τη γέννηση της Παναγίας, οι ιερείς κλήθηκαν να αποφασίσουν για το όνομα του παιδιού.

Μετά από συζητήσεις αποφάσισαν και της έδωσαν το όνομα Μαρία ή Μαριάμ που σημαίνει Κυρία, Ελπίδα.

Όταν έγινε 1 έτος ο Ιωακείμ από τη χαρά του γιόρτασε το γεγονός παραθέτοντας γεύμα στους ιερείς, τη γερουσία και σε όλο το λαό. Κατά το γεύμα παρουσίασε τη Μαρία και οι ιερείς' εδεήθησαν του Κυρίου' και Την ευλόγησαν.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΘΕΟ

Όταν η Μαριάμ έγινε 3 χρονών, οι γονείς της θυμήθηκαν το τάμα που έκαναν στο Θεό και την οδήγησαν στο Ναό.

Σύμφωνα με το έθιμο τη συνόδευαν λαμπαδοφορούσες 'παρθένοι των Εβραίων'.

Εκεί αφού Την παρέλαβε ο προφήτης και Αρχιερέας Ζαχαρίας ο πατέρας του Τιμίου Προδρόμου.

Την οδήγησε στα Άγια των Αγίων. Έζησε στο ναό 12 χρόνια συντροφιά με τους αγίους και τους Αγγέλους και διδάχτηκε την ιεροπρεπή μόρφωση και ανατροφή. Σύμφωνα με την παράδοση η Παρθένος μέσα στο ναό τρεφόταν θαυματουργικά από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ. Έτσι, ζώντας μέσα στο χώρο της αγιότητας, 'προέκοπτε σοφία και χάριτι'.

Η ΜΑΡΙΑ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΖΕΤΑΙ:

Η Θεοτόκος προοριζόταν από το Θεό να γίνει το 'Κατοικητήριο Αυτού' και γι' αυτό έπρεπε να φυλαχτεί από άγιο άνδρα, όπως ήταν ο Ιωσήφ.

Όταν βγήκε από το ναό, οι συγγενείς της και οι ιερείς (γιατί τότε οι γονείς Της είχαν πεθάνει), θέλησαν να την αποκαταστήσουν. Έτσι κατέφυγαν στον εθιμικό τρόπο επιλογής.

Έδωσαν δηλαδή εντολή στους 'χηρεύοντες του λαού' να φέρουν από ένα ραβδί με το όνομά τους.

Έτσι σε όποιου το ραβδί εμφανιζόταν εξαιρετικό φαινόμενο ' Θεοσημείο', αυτός θα αρραβωνιαζόταν τη Μαριάμ.

Ο Αρχιερέας αφού παρέλαβε όλα τα ραβδιά, τα μετέφερε μέσα στο ιερό, προσευχήθηκε και ζήτησε 'Θεοσημείο'.

Πράγματι από το ραβδί του Ιωσήφ βγήκε ένα περιστέρι, που πέταξε και κάθισε πάνω στο κεφάλι του.

Με το σημείο αυτό 'εκληρώθη' η Παρθένος στον Ιωσήφ.

Ύστερα από αυτό το Θεοσημείο η Μαρία αρραβωνιάστηκε το δίκαιο Ιωσήφ { μνηστευθείσης γαρ της μητρός Αυτού Μαρίας τω Ιωσήφ, κατά το Ματθαίο}.

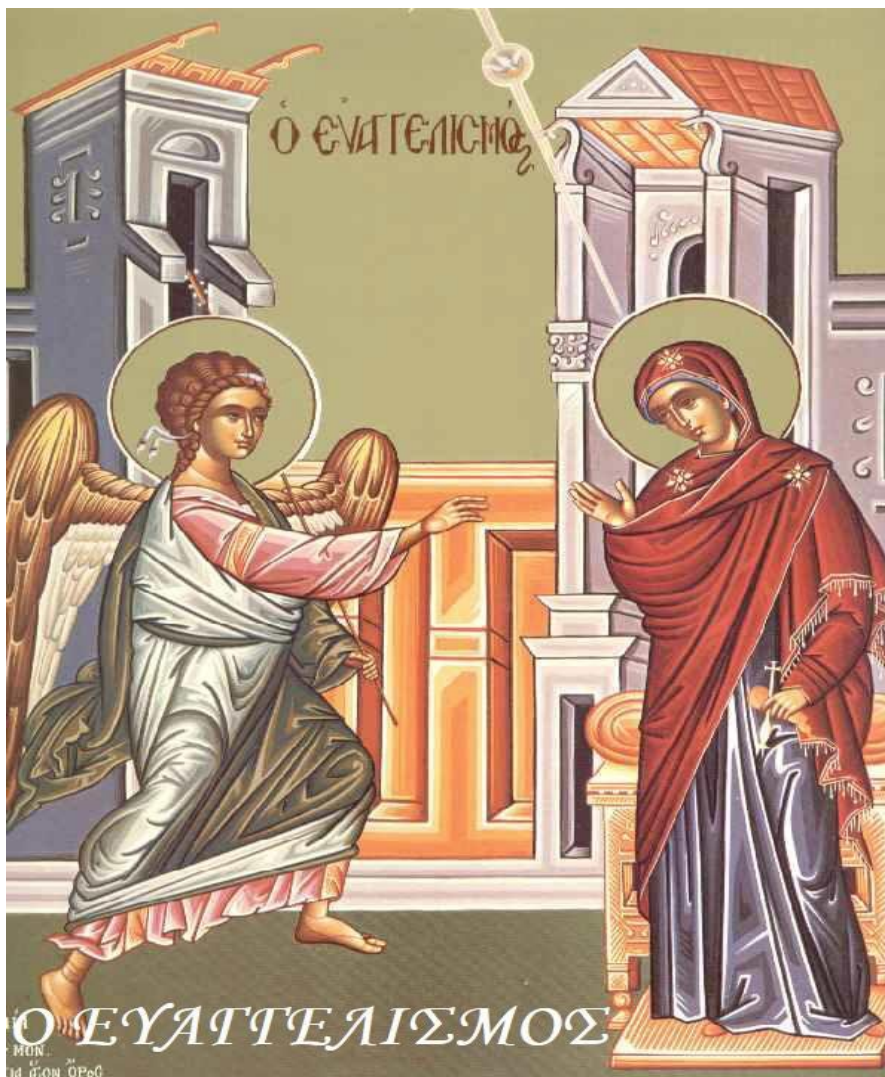
Ο Γέροντας Ιωσήφ ήταν χήρος και πατέρας με παιδιά από άλλη γυναίκα.

Η γραφή τον ονομάζει Δίκαιο: **Ιωσήφ Δε ο ανήρ αυτής, δίκαιος ων {Μτθ}, που σημαίνει ότι είχε πολλές αρετές.**

Έτσι ο αρραβώνας ήταν απαραίτητος για να καλυφθεί η υπερφυσική γέννηση του Ιησού με την παρουσία του Ιωσήφ.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ:

Μετά την κλήρωση ο Ιωσήφ παρέλαβε τη Μαριάμ και πήγε στη Ναζαρέτ.

Με το πλήρωμα του χρόνου ο Αρχάγγελος Γαβριήλ παρουσιάζεται μπροστά Της λέγοντάς Της: **Χαίρε κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου. Ευλογημένη συ εν γυναιξί..**

Η Μαριάμ ακούγοντας το χαιρετισμό ταραχτηκε.

Μη φοβάσαι της λέγει. **μη φοβού Μαριάμ εύρες γαρ χάριν παρά τω Θεώ {Λκ}**. Γι, αυτό θα συλλάβεις και θα γεννήσεις Γιό και θα τον ονομάσεις Ιησού. Η Παρθένος στο άκουσμα αυτό ρωτάει τον άγγελο: πως θα γίνει αυτό αφού δεν είμαι παντρεμένη ?

Και ο Άγγελος της λύνει την απορία λέγοντάς Της: **Πνεύμα Άγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις Υψίστου επισκιάσει σοι. Διο και το γεν-νώμενον άγιον κληθήσεται {Λκ}**. Και η Παρθένος ανακουφισμένη γεμάτη συγκίνηση αποκρίθηκε: **Ίδού η δούλη Κυρίου. Γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου**, δηλαδή ας γίνει το θέλημα του Θεού. Από εκείνη τη στιγμή ο Κύριος εσαρκώθη στα σπλάχνα της αειπαρθένου Μαρίας για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους.

Η ΜΑΡΙΑΜ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Ύστερα από το μεγάλο άγγελμα που πήρε η Παρθένος, αναζητάει κάποια διέξοδο. Χωρίς να χάσει καιρό ανηφορίζει για την Ορεινή ένα χωριό κοντά στην Ιερουσαλήμ με σκοπό να συναντήσει τη συγγενή της Ελισάβετ, τη μητέρα του Προδρόμου και να της ομολογήσει το μεγάλο μυστικό.

{ Αναστάσα Δε Μαριάμ εν ταις ημέραις ταύταις επορεύθη εις την Ορεινήν μετά σπουδής εις πόλιν Ιούδα και εισήλθεν εις τον οίκον Ζαχαρίου και ησπάσατο την Ελισάβετ, κατά το Λουκά}.

Μόλις μπήκε στο σπίτι, η φωτισμένη αυτή γυναίκα η Ελισάβετ της ανταποδίδει το χαιρετισμό λέγοντας:

Ευλογημένη σοι εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. Και πόθεν μοι τούτο, ίνα έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με {Λκ}.

Εδώ για πρώτη φορά η Ελισάβετ ονομάζει την Παρθένο “Μήτηρ Κυρίου”.

Η Παναγία έμεινε 3 μήνες κοντά στην Ελισάβετ.

“ Έμεινε Δε Μαριάμ συν αυτή ωσει μήνας τρεις και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής {Λκ}.

Ο ΙΩΣΗΦ ΥΠΟΨΙΑΖΕΤΑΙ. ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕ ΤΟ ΝΕΡΟ.

Μετά το γυρισμό της από την Ορεινή στη Ναζαρέτ ο Ιωσήφ κατάπληκτος βλέπει ότι η Μαρία είναι έγκυος και αρχίζει να υποψιάζεται λέγοντας “ Μαρία τι πράγμα είναι αυτό που βλέπω σε σένα ? Φαίνεται ότι η Παναγία δεν είχε ενημερώσει τον Ιωσήφ με τα θαυμαστά γεγονότα αλλά τα άφησε όλα στο Θεό. Τον διαβεβαίωσε όμως για την αγνότητά Της.

Ο Ιωσήφ προκειμένου να βεβαιωθεί οδηγεί τη Μαριάμ στον Αρχιερέα για να πιεί νερό με το οποίο ελέγχεται η αγνότητά Της. Το ίδιο κάνει και ο Ιωσήφ για να φανεί η απραξία του στην εγκυμοσύνη της Παρθένου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΝΑ ΤΗ ΧΩΡΙΣΕΙ.

Ύστερα από τη μεγάλη τρικυμία που ξέσπασε στον Ιωσήφ, αποφασίζει να Της δώσει μυστικά διαζύγιο.

Επειδή ήταν “δίκαιος”, δεν ήθελε να τη διαπομπεύσει παραδειγματικά, όπως προέβλεπε ο νόμος.

“ Ιωσήφ Δε ο ανήρ αυτής, δίκαιος ων και μη θέλων αυτήν παραδειγματείσαι, εβουλήθη λάθρα απολύσαι αυτήν “{Μτθ}.

Μέσα σαυτή την ταραχή του Ιωσήφ, παρουσιάζεται άγγελος Κυρίου και του λέει:

Ιωσήφ, υιός Δαυίδ μη φοβηθείς παραλαβείν Μαριάμ τη γυναίκα σου. Το γαρ εν αυτή γεννηθέν εκ πνεύματος εστιν Αγίου { Μτθ}. Έτσι ο

Ιωσήφ πείστηκε και αφού παράλαβε την Παρθένο στο σπίτι του, φάνηκε σωστός φύλακας και προστάτης της μητέρας του Κυρίου.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΗ ΒΗΘΛΕΕΜ.

Μετά το διάταγμα του αυτοκράτορα Καίσαρα Αυγούστου να απογραφεί όλος ο πληθυσμός που ήταν κάτω από τη Ρωμαϊκή κυριαρχία, ο Ιωσήφ και η Μαριάμ έπρεπε να σπεύσουν να απογραφούν στον τόπο της καταγωγής τους, στη Βηθλεέμ. “ Εξήλθε δόγμα παρά Καισαρος Αυγούστου απογράφεσθαι πάσαν την οικουμένην ...”.

Ανέβη Δε και ο Ιωσήφ εκ πόλεως Ναζαρέτ εις πόλιν ήτις καλείται Βηθλεέμ, δια το είναι αυτόν εξ οίκου και πατριάς Δαυίδ” { Λκ}.

Ο Ιωσήφ μπαίνοντας στην πόλη συναντά νέο πρόβλημα.

Λόγω πληθώρας επισκεπτών που κατέφθασαν για την απογραφή, δεν βρίσκει πουθενά κατάλυμα για να μείνουν.

Τότε απελπισμένος πλησιάζει ένα σταύλο και εκεί βρίσκει λίγο χώρο ανάμεσα στα ζώα για την παρθένο και τον εαυτό του, μέχρι να τελειώσει η διαδικασία της απογραφής.

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΓΕΝΝΑ ΤΟ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟ.

Μέσα σε εκείνη την παγωμένη αλλά αγία και μεγάλη νύκτα του χειμώνα, ήρθε η ώρα να γεννήσει η Παρθένος το Σωτήρα Χριστό-Λυτρωτή του κόσμου.

Τον σπαργάνωσε σε μια φάτνη των ζώων για να ζεσταθεί.

“ Εκεί επλήσθησαν αι ημέραι του τεκείν αυτήν και έτεκε τον υιόν τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και ανέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη {Κλ} ”.

ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΠΡΩΤΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Κοντά στο χωριό Πετζαχούρ ή των ποιμένων, όπως λέγεται σήμερα, βοσκούσαν τα κοπάδια τους οι “αγραυλούντες” και αγαθοί ποιμέ-

νες. Ξαφνικά παρουσιάζεται μπροστά τους άγγελος Κυρίου και τους λέγει:

Μη φοβήσθε, ιδού γαρ ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην, ήτις έσται παντί τω λαώ. Ότι ετέχθη υμίν σήμερα σωτήρ, ος εστι Χριστός Κύ-ριος, εν πόλει Δαυίδ.

Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. {Λκ}. Έτσι οι ποιμένες πρώτοι άκουσαν, είδαν και έσπευσαν να προσκυνήσουν.

ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΑΡΑΝΤΙΣΜΟΣ.

Οκτώ ημέρες μετά τη γέννηση, η Παρθένος και ο Ιωσήφ έκαναν σύμφωνα με το νόμο, την περιτομή του παιδιού και του έδωσαν το όνομα "Ιησούς".

Σαράντα ημέρες μετά τη γέννησή Του, ο Ιησούς οδηγείται για πρώτη φορά στο ναό στα Ιεροσόλυμα, για να σαραντίσει.

Εδώ η Παρθένος με το βρέφος συναντά τον πρεσβύτερο Συμεών, που παρακαλούσε το Θεό να μην πεθάνει πριν δει το Μεσσία.

Ο σοφός αυτός γέροντας γεμάτος αγαλλίαση ανέκραξε:

"Και τώρα Κύριε, ας πεθάνω, γιατί είδα με τα μάτια μου το σωτήρα μας".

Μετά κοιτάζει τη Θεοτόκο και της λέγει:

Αυτός είναι προορισμένος να γίνει αιτία να πέσουν και να σηκωθούν πολλοί, αλλά πρόσεξε Παναγία μου γιατί μεγάλη μαχαιριά θα σου πληγώσει την ψυχή υπονοώντας τη σταύρωση του Κυρίου.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ ΚΑΙ Ο ΗΡΩΔΗΣ

Μετά τη γέννηση και το σαραντισμό του Ιησού, ο Ιωσήφ σκέφθηκε να μείνει η οικογένεια για λίγο ακόμη διάστημα στη Βηθλεέμ, για να μη ταλαιπωρηθεί η Θεοτόκος και το Θείο Βρέφος με το ταξίδι της επιστροφής στη Ναζαρέτ.

Έτσι στο διάστημα αυτό όπως γράφει ο Ματθαίος: **“Μάγοι από ανατολών παρεγένοντο εις Ιερουσαλήμ.”**

Ζητούσαν να βρουν τον γεννηθέντα βασιλιά για να τον προσκυνήσουν. **“ Που εστιν ο τεχθείς βασιλεύς των Ιουδαίων? Είδομεν γαρ τον αστέρα εν τη ανατολή και είλθωμεν προσκυνήσαι αυτώ” { Μτ}.**

Ο Ηρώδης όταν άκουσε για το νέο βασιλιά, φοβήθηκε μη του πάρει το θρόνο, αλλά ταυτόχρονα φρόντισε να μη εκδηλωθεί σε κανένα. Κάλεσε λοιπόν κρυφά τους Μάγους για να πληροφορηθεί για το νέο βασιλιά.

“Πηγαίνετε, τους είπε να τον προσκυνήσετε και σας παρακαλώ στην επιστροφή σας να με ενημερώσετε που βρίσκεται για να πάω να τον προσκυνήσω και εγώ. “{Μτ}.

Φεύγοντας οι Μάγοι από τον Ηρώδη είδαν πάλι το αστέρι που τους οδήγησε και στάθηκε πάνω από το σπίτι που ήταν ο μικρός Ιησούς. Βρήκαν το παιδί, το προσκύνησαν και του πρόσφεραν τα δώρα τους, χρυσό (βασιλιά), λιβάνι (θεό) και σμύρνα (άνθρωπο).

Μετά το προσκύνημα οι Μάγοι επιστρέφουν στην πατρίδα τους, γιατί άγγελος Κυρίου τους ειδοποίησε να φύγουν από άλλο δρόμο και να μην πάνε στον Ηρώδη, που ήθελε να σκοτώσει το παιδί.

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ.

Ο Ηρώδης όταν κατάλαβε ότι οι Μάγοι τον κορόιδεψαν, φούντωσε από κακία και μίσος και διέταξε να σφάξουν όλα τα νήπια από 2 ετών

και κάτω στη Βηθλεέμ και τα γύρω χωριά, πιστεύοντας ο αφελής ότι και ο Ιησούς δεν θα γλύτωνε από το φοβερό σπαθί του. Έτσι χιλιάδες μικρά παιδιά πλήρωσαν με τη ζωή τους την μανία του μισητού Ηρώδη.

Η ΦΥΓΗ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ.

Πριν ο Ηρώδης διατάξει τη σφαγή των νηπίων, άγγελος Κυρίου παρουσιάζεται στον ύπνο στον Ιωσήφ και το είπε: Να πάρεις το παιδί και τη μητέρα του και να φύγεις στην Αίγυπτο.

Να μείνεις εκεί μέχρι να σε ενημερώσω, γιατί ο Ηρώδης θέλει να σκοτώσει το παιδί.

Πράγματι ο Ιωσήφ ξύπνησε τη Θεοτόκο και την ενημέρωσε. Εκείνη τύλιξε καλά τον Ιησού και μέσα στην παγωμένη νύκτα ξεκίνησαν για το ταξίδι της προσφυγιάς.

Δεν γνωρίζουμε πόσες μέρες περπατούσαν εκατοντάδες χιλιόμετρα.

Άλλοι μιλούν για δέκα και άλλοι για τριάντα ημέρες.

Τελικά με πολλούς κόπους και βάσανα έφτασαν στην Αίγυπτο και έμειναν εκεί μέχρι το θάνατο του Ηρώδη.

Κατά τη διαδρομή η παράδοση αναφέρεται σε πολλά θαύματα που έκανε η Παναγία.

Το χαρακτηριστικότερο θαύμα έγινε όταν η Παναγία και το Βρέφος μπήκαν σε ένα ξακουστό ειδωλολατρικό ναό στην Ερμούπολη.

Τότε τα 365 αγάλματα των ψεύτικων αγαλμάτων, σωριάστηκαν και καταστράφηκαν, με αποτέλεσμα όλοι οι ιερείς και οι κάτοικοι να γίνουν χριστιανοί.

Σήμερα στο παλιό Κάϊρο κοντά στο μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου, βρίσκεται το σπήλαιο με το πηγάδι, όπου έμεινε η αγία οικογένεια κατά τη διάρκεια της διαμονής της στην Αίγυπτο.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ.

Μετά το θάνατο του Ηρώδη και ύστερα από ειδοποίηση από τον αρχάγγελο η αγία οικογένεια επέστρεψε εις γην Ισραήλ, όπου εγκαταστάθηκε και πάλι στη Ναζαρέτ: “ **Και ελθών κατώκησεν εις πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, όπως πληρωθεί το ρηθέν δια των προφητών, ότι Ναζωραίος κληθήσεται**”.

Στη Βηθλεέμ ο Ιωσήφ εργαζόταν ως ξυλουργός και ο Ιησούς από μικρός τον βοηθούσε.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑΧΡΟΝΟΣ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ.

Η Παρθένος και ο Ιωσήφ σαν καλοί Ιουδαίοι, ανέβαιναν μια φορά το χρόνο στα Ιεροσόλυμα, για να προσκυνήσουν στο ναό.

Όταν ο Ιησούς έγινε 12 χρονών, τον πήραν μαζί τους, στην εορτή του Πάσχα. Στο ναό παρά τη μικρή ηλικία Του, θαυμάστηκε για τις γνώσεις και την εξυπνάδα Του.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΠΟ 12 ΕΩΣ 30 ΕΤΩΝ.

Τα Ιερά Ευαγγέλια δεν αναφέρουν τίποτα σχετικό με τη ζωή του Χριστού από το 12ο έως το 30ο έτος δηλαδή για 18 χρόνια.

Σύμφωνα με την παράδοση και τους Αποστόλους τα χρόνια αυτά ο Κύριος παρέμεινε στη Ναζαρέτ, κάτω από την αυστηρή επίβλεψη της μητέρας Του, όπου “**προέκοπτε σοφία και ηλικία και χάριτι παρά Θεώ και ανθρώποις**” {Λκ}.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ.

Ο Ιησούς αμέσως μετά την έναρξη της δημόσιας δράσης του δηλαδή γύρω στα 30, άλλαξε τόπο κατοικίας.

Έφυγε από τη Ναζαρέτ και εγκαταστάθηκε στην Καπερναούμ, την οποία έκανε κέντρο εξορμήσεων σε όλη την Παλαιστίνη. “ **Και κατάλιπών την Ναζαρέτ ελθών κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν**” {Μτ}.

Η Θεοτόκος χαρούμενη βλέπει το Γιό της να βαπτίζεται στον Ιορδάνη ποταμό από τον Πρόδρομο, να μετατρέπει το νερό σε κρασί, να ευλογεί τους πέντε άρτους και να γεμίζει χιλιάδες στομάχια, να γιατρεύει αρρώστους, να ανασταίνει νεκρούς.

Από τα παραπάνω καταλαβαίνουμε ότι η Παναγία ακολούθησε τον Ιησού σε όλες τις ευαγγελικές Του οδοιπορίες κατά τη διάρκεια της δημόσιας ζωής Του.

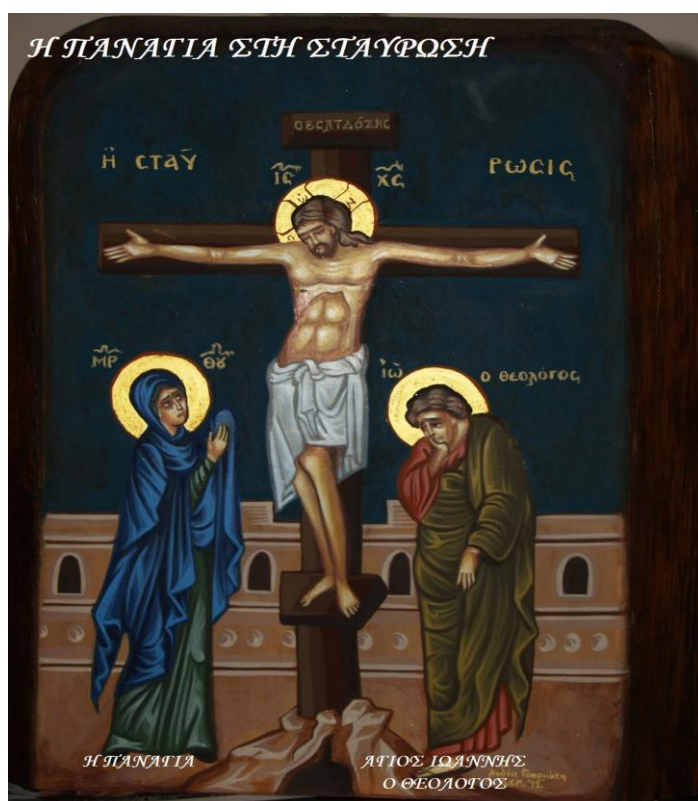
Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΣΤΗ ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Ένα από τα σημαντικά πρόσωπα που έζησαν τα γεγονότα της Σταύρωσης, ήταν όπως ήταν φυσικό και η Θεομήτορα.

Βλέποντας η Παναγία μας το Γιό της να βασανίζεται, να μαστιγώνεται, να υβρίζεται, να φέρει το Σταυρό στον ώμο Του ιδρωμένος και ματωμένος, να Του καρφώνουν τα χέρια και τα πόδια πάνω στο Σταυρό και να εμπαίζεται υψωμένος στο Γολγοθά, αισθάνεται να τη διαπερνά ρομφαία.

Ουσιαστικά δεν συμπαρίσταται μόνο στο δράμα πάνω στο Σταυρό, αλλά συμμετέχει στον πόνο του παιδιού της.

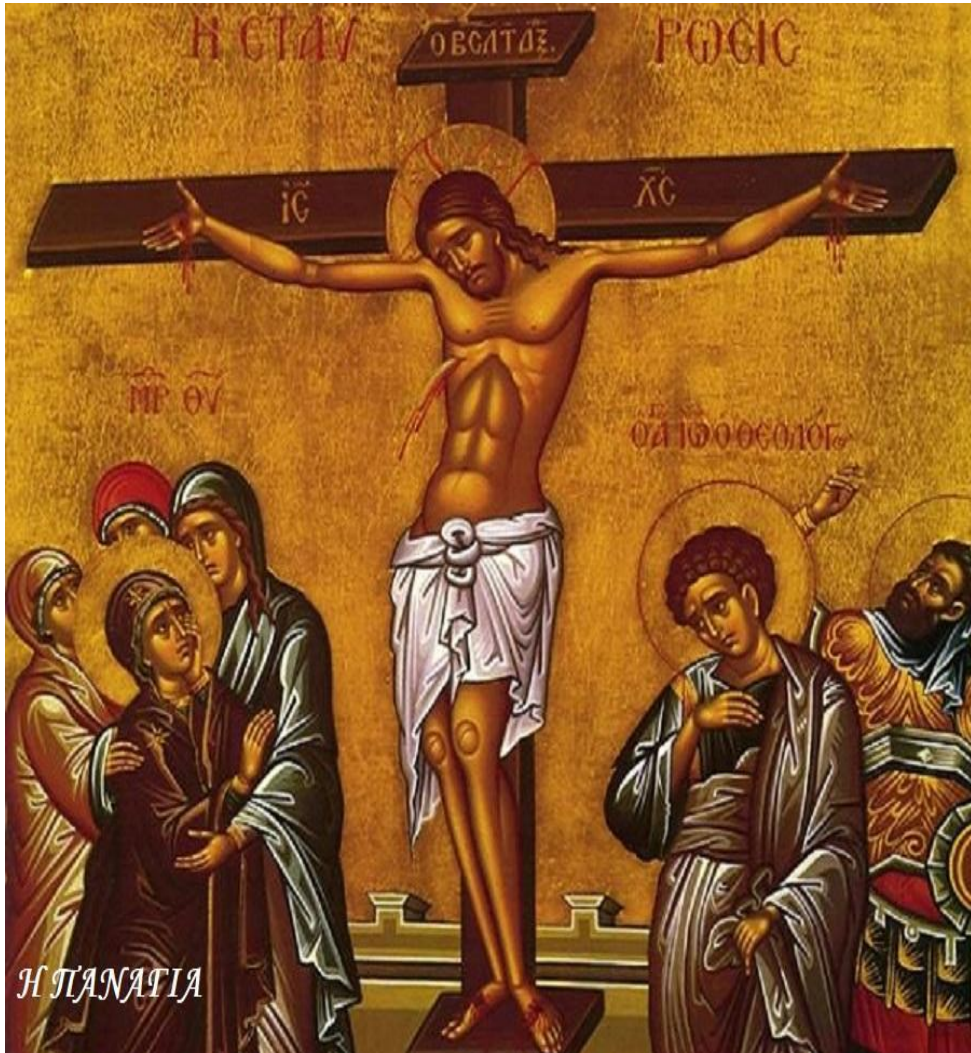
Σύμφωνα με τον Ευαγγελιστή Ιωάννη “ ευρίσκοντο κοντά στον τοπο της Σταύρωσης η Παναγία, η αδελφή της Μαρία του Κλωπά και η Μαρία η Μαγδαληνή”,

Αντιλαμβανόμαστε όλοι μας τη μεγάλη λύπη της αγίας μάνας και κόρης της Ναζαρέτ και τον πόνο Της, όταν άκουσε το Γιό Της από το σταυρό να της λέει:

“ **Γύναι ιδού ο υιός σου**” και να της δείχνει τον αγαπημένο του μαθητή Ιωάννη. Και να λέει στον Ιωάννη: “ **Ιδού η μήτηρ σου** ”.

Φυσικά από τη στιγμή αυτή και μετά ο Ιωάννης πήρε την Παναγία στο σπίτι του και την προστάτευε σαν μητέρα του.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ.

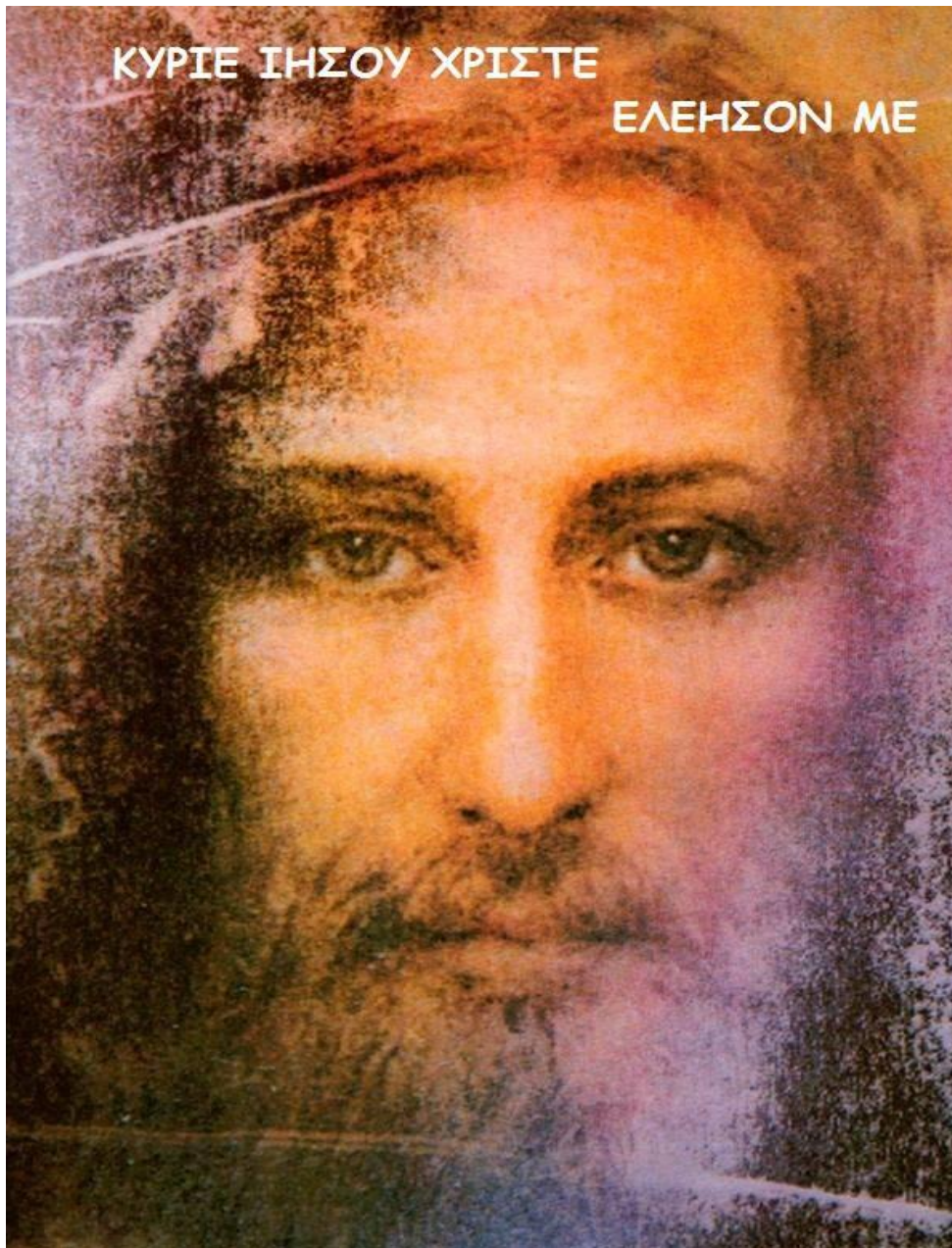
Την επομένη του Σαββάτου 4 Απριλίου προς την Κυριακή 5 Απριλίου του 33 μ.χ. η Παναγία μαζί με τις άλλες μυροφόρες γυναίκες πήγαν στον τάφο του Ιησού να τον αλείψουν με αρώματα. Μόλις έφθασαν είδαν τον άγγελο κυρίου και το κενό μνήμα και άκουσαν το χαρμόσυνο γεγονός της Ανάστασης:

“ **Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθήμενον εν τοις δεξιούς, περιβεβλημένον στολήν λευκήν και εξεθαμβήθησαν. Ο**

Δε λέγει αταίς. Μη εκθαμβείσθε Ιησούν ζητείτε τον Εσταυρωμένον. Ηγέρθη, ουκ εστιν ώδε είδε ο τόπος όπου έθηκαν αυτόν". [Μρκ}.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Από τις πράξεις των Αποστόλων διαπιστώνουμε ότι η Παναγία παρέμεινε κοντά τους από την Ανάσταση μέχρι την Πεντηκοστή. " Πάντες ήσαν προσκαρτερούντες ομοθυμαδόν τη προσευχή και τη δεήσει συν γυναιζί και Μαρία τη Μητρί του Ιησού»» {Πράξεις}.

Έτσι και η Θεοτόκος έλαβε το Άγιο Πνεύμα κατά την Πεντηκοστή που την ανέδειξε σε Παναγία. Από τότε η Παναγία έμενε στο σπίτι της χωρίς να σταματήσει ούτε στιγμή να δίνει συμβουλές και να βοηθάει

όλο τον κόσμο. Οι μαθητές φυσικά διασκορπίστηκαν σε όλα τα μέρη θέτοντας σε εφαρμογή την εντολή του Κυρίου “ πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα Έθνη”.

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Η Παναγία έζησε στον κόσμο 60 περίπου χρόνια.
Άλλοι λένε 59, άλλοι 61 ή 62.

Τρεις μέρες πριν την Κοίμησή Της ήρθε προς Αυτήν Άγγελος Κυρίου με ένα κλάδο φοίνικα και Της είπε:

Χαίρε Θεοτόκε.

Μετά τρεις ημέρας μετατίθεσαι στα ουράνια. Ετοίμασε τα επιτάφιά Σου και περίμενε την Κοίμησή Σου, γιατί ο γιός σου θα σε παραλάβει”

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Μόλις άκουσε αυτά η Παναγία από τον άγγελο, σηκώθηκε και πήγε στο Όρος των Ελαιών για να ευχαριστήσει με την προσευχή Της τον Κύριο για το ευχάριστο μήνυμα.

Τακτικά ανέβαινε στο όρος και προσευχόταν.

Αυτή όμως τη φορά από όπου περνούσε τα δέντρα λύγιζαν τις κορφές τους και προσκυνούσαν τη μητέρα του Χριστού, ενώ τα πουλιά κελαηδούσαν χαρούμενα.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ.

Μετά την προσευχή της γύρισε στο σπίτι, όπου άρχισε τις προετοιμασίες.

Αφού το καθάρισε, ετοίμασε το κρεβάτι Της και τα απαραίτητα για την Ταφή.

Ειδοποίησε τους συγγενείς και φίλους, τους ανακοίνωσε τα γεγονότα και πρόσφερε τα υπάρχοντά Της στους φτωχούς.

ΣΥΝΝΕΦΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ

Όταν όλα ετοιμάστηκαν, ξαφνικά ένας δυνατός ήχος τάραξε το σπίτι.

Οι Απόστολοι από τα πέρατα της Γης αρπάχτηκαν από σύννεφα και μεταφέρθηκαν θαυματουργικά, για να δουν για τελευταία φορά την Παναγία και να τη συνοδεύσουν στην τελευταία Της κατοικία. **“ Απόστολοι εκ περάτων συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τω χωρίω κηδεύσατέ μου το Σώμα. Και συ Υιέ και Θεέ μου παράλαβέ μου το πνεύμα”**.

Όταν έφθασαν όλοι οι Απόστολοι, η Θεοτόκος εξήγησε το λόγο για τον οποίο τόσο ξαφνικά τους συγκέντρωσε η Χάρη του Αγίου Πνεύματος και σαν αληθινή μητέρα τους παρηγόρησε.

Στη συνέχεια αφού ύψωσε τα χέρια Της ευλόγησε τους Αποστόλους και προσευχήθηκε για όλο τον κόσμο.

Μετά ξάπλωσε στο κρεβάτι Της και σε λίγο παρέδωσε την Πανάγια Ψυχή Της στα χέρια του Γιού Της και Θεού Της.

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΑΦΟ. ΦΑΝΑΤΙΚΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ.

Οι Απόστολοι μετά από αυτά γεμάτοι συγκίνηση παρέλαβαν το Θεοδόχο Σώμα Της με ευλάβεια και με λαμπαδοφορία συντροφιά αγγέλων που έψελναν ύμνους, ξεκίνησαν για τον Τάφο.

Κατά τη διάρκεια της πομπής φθονεροί Εβραίοι που δεν άντεχαν να βλέπουν τις τιμές των Αποστόλων και του πλήθους στην Κοίμηση της Θεοτόκου, προσπάθησαν να ρίξουν κάτω το Θεοδόχο Σώμα Της.

Μόλις όμως πλησίασαν, όλοι τους τυφλώθηκαν και ενός που ακούμπησε στο πανάχραντο σκήνος κόπηκαν τα χέρια,

Όταν όλοι αυτοί οι αμαρτωλοί διαπίστωσαν το Θαύμα γονάτισαν και ζήτησαν συγχώρεση και πίστεψαν.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να γιατρευτούν αμέσως.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ.

Ύστερα από αυτά τα γεγονότα η πομπή έφθασε στη Γεθσημανή που τότε ήταν ένα χωριό έξω από τα Ιεροσόλυμα και εκεί έθαψαν το ζωαρχικό Σώμα της Μητέρας όλου του κόσμου.

Ποτέ η ανθρωπότητα δεν γνώρισε τέτοιες συγκινητικές στιγμές. Ήταν πράγματι ένα από τα συγκλονιστικότερα θαύματα της ανθρώπινης ιστορίας.

Η ΜΕΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

Μετά τον ενταφιασμό οι Απόστολοι παρέμειναν για λίγες ημέρες στη Γεθσημανή, όπου συνέχεια άκουγαν αγγελικές μελωδίες.

Όμως ο Απόστολος Θωμάς με ευδοκία του Θεού δεν παρευρίσκονταν στα γεγονότα.

Την Τρίτη ημέρα τον άρπαξε και αυτόν σύννεφο και τον μετέφερε θαυματουργικά στη Γεθσημανή.

Ενώ περνούσε πάνω από τον Τάφο, συνάντησε την Παναγία που εκείνη τη στιγμή ανέβαινε σύσσωμος στον ουρανό.

“Παναγία μου που πάτε”, τη ρώτησε και εκείνη του απάντησε “πάρε την Αγία Ζώνη Θωμά”.

Την έβγαλε και του την έδωσε.

Το σύννεφο μετέφερε το Θωμά στο σπίτι της Παναγίας όπου συναντήθηκε με όλους τους Αποστόλους.

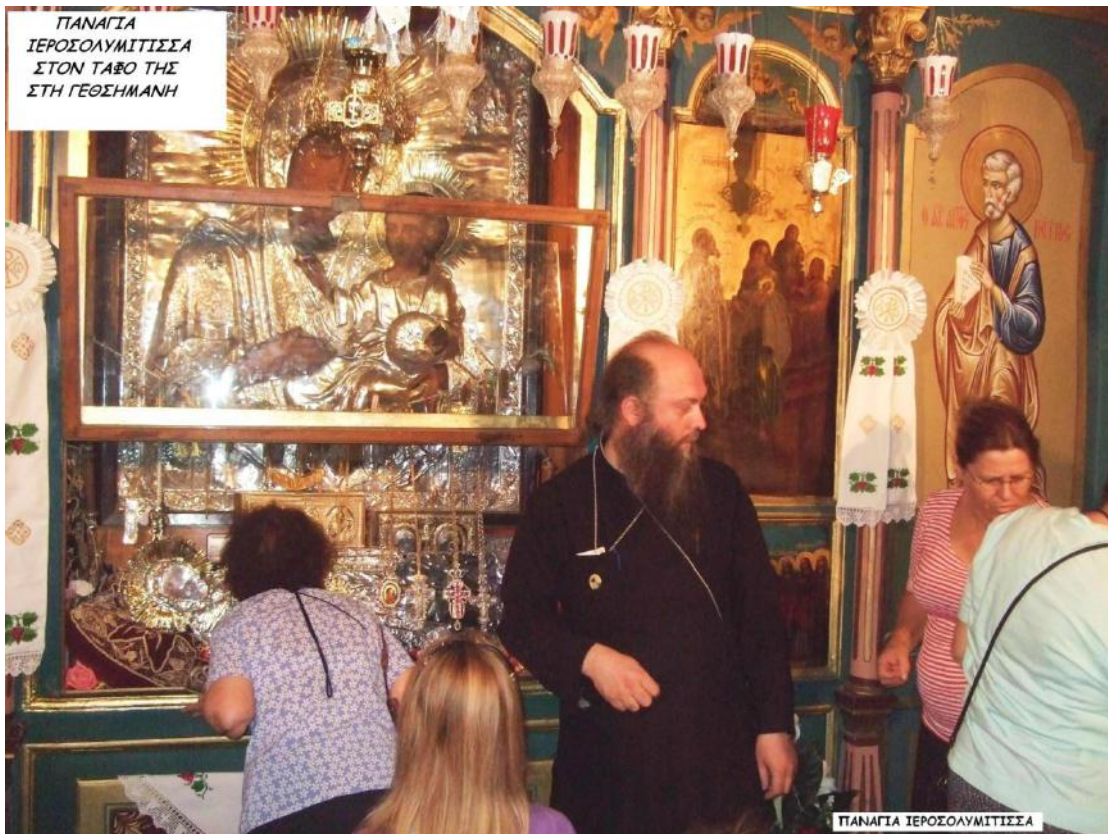
Όλοι μαζί πήγαν στον Τάφο αλλά όταν τον άνοιξαν η Παναγία φυσικά και δεν ήταν μέσα.

“ Μετέστη στους ουρανούς” όπως όλοι διαπίστωσαν.

Τότε ο Θωμάς έβγαλε την Αγία Ζώνη και τους την έδειξε.

Μέχρι σήμερα αυτό το ιερό κειμήλιο βρίσκεται στη Μονή Βατοπεδίου στο Άγιο Όρος.

Έχει εκτεθεί σε πολλές εκκλησίες σε όλη την Ελλάδα για προσκύνημα και έχει κάνει πολλά θαύματα.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΑΝΑΓΙΑ.

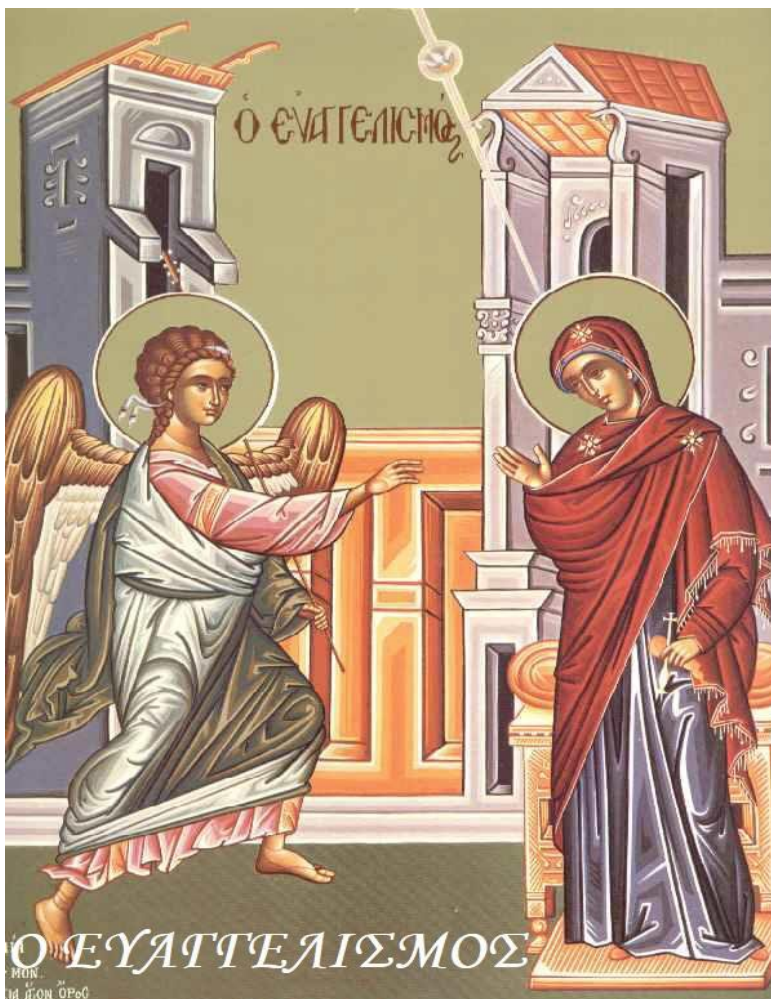
Η προσωνυμία Παναγία είναι μια από τις εκατοντάδες που δόθηκαν στη μητέρα του κόσμου ανά τους αιώνες από τους χριστιανούς όλου του κόσμου.

Την αποκαλούσαν Παναγία από τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες. Το όνομα δηλώνει ότι είναι η αγιοτάτη μεταξύ όλων { παν - αγία } και υπερίσχυσε όλων των άλλων επιθέτων που Της δόθηκαν ή Της δίδονται μέχρι σήμερα, όπως για παράδειγμα Θεοτόκος, Παρθένος, Ελεούσα, Γλυκοφιλούσα, κ.α. Φυσικά και δεν πρέπει κανείς να συγχέει μεταξύ τους τα διάφορα ονόματα, Το κάθε ένα έχει να κάνει με ένα προσόν, ένα θαύμα, ένα μέρος που αναφέρεται στο Πρόσωπό Της. Σε κάθε λοιπόν Εκκλησία ή μοναστήρι ή ξωκκλήσι που είναι αφιερωμένο

στην Παναγία μας, υμνούμε το ίδιο πρόσωπο, τη μητέρα του Κυρίου και όλων μας.

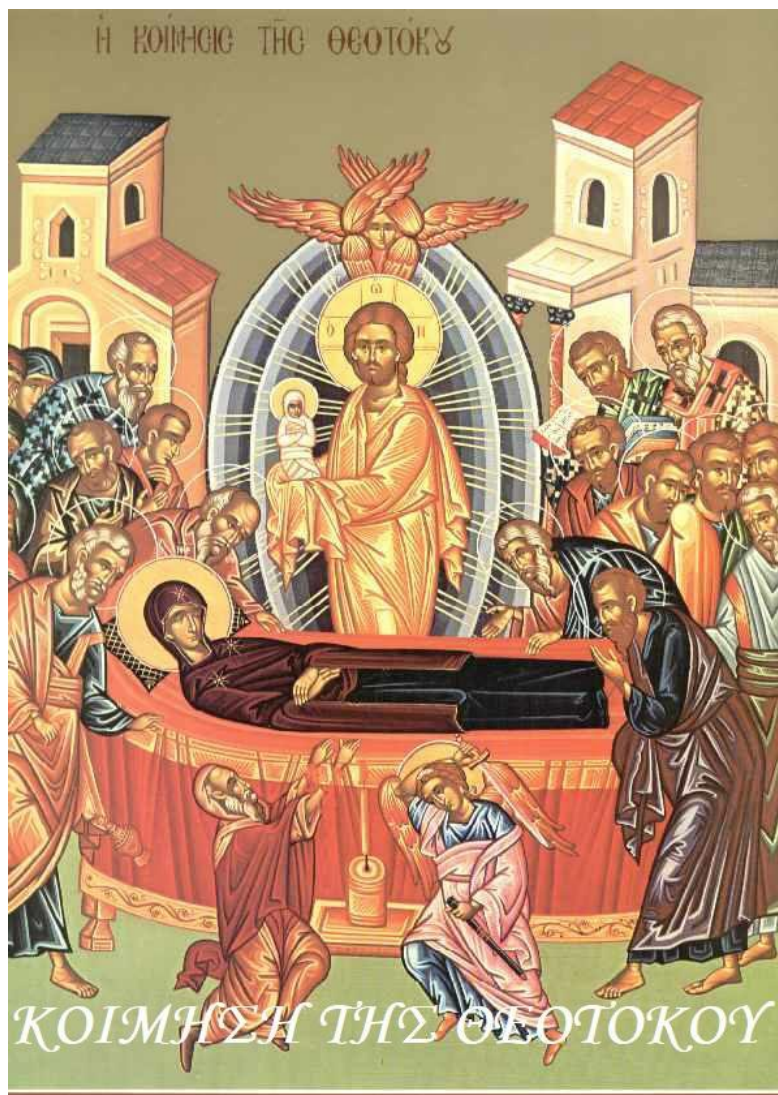

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ.

Είναι οι εορτές εκείνες που είναι αφιερωμένες στην τιμή της Παναγίας, η οποία έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο στο μυστήριο της ενανθρώπισης του Κυρίου. **Ας θυμηθούμε τις σημαντικότερες:**

- Το Γενέθλιο της Θεοτόκου, δηλαδή η Γέννησή Της. Γιορτάζεται στις 8 Σεπτεμβρίου.
- Τα Εισόδια της Θεοτόκου, δηλαδή το γεγονός της αφιέρωσής Της στο ναό του Σολομώντος. Γιορτάζεται στις 21 Νοεμβρίου.
- Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου δηλαδή το χαρμόσυνο μήνυμα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ προς τη Θεοτόκο, με το οποίο εξαγγέλθηκε η ενσάρκωση του Θεανθρώπου. Γιορτάζεται στις 25 Μαρτίου.
- Για εμάς τους Έλληνες η γιορτή αυτή είναι συνδυασμένη και με την απελευθέρωση από τον Τουρκικό ζυγό.

- Η Ζωοδόχος Πηγή, δηλαδή η ανάμνηση των εγκαινίων του ναού στο Μπαλουκλί που έκανε ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως το 1835. Γιορτάζεται την Παρασκευή της Διακαινησίμου.
- Η Κοίμηση της Θεοτόκου. Ολόκληρος ο χριστιανικός κόσμος γιορτάζει την Κοίμηση στις 15 Αυγούστου.

Πριν αρχίζει νηστεία 15 ημερών. Ιδιαίτερα εμείς οι Ορθόδοξοι τιμάμε ιδιαίτερα αυτή την εορτή σε όλη την Ορθοδοξία αλλά ειδικότερα στην Ελλάδα.

Οι Ορθόδοξοι πιστεύουμε ότι η Παναγία πέθανε όπως όλοι οι άνθρωποι και αυτό μαρτυρούν οι Απόστολοι και η παράδοση.

Ξαναθυμίζουμε το τροπάριο; **“ Απόστολοι εκ περάτων συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθημανή τω χωρίω, κηδεύσατέ μου το σώμα. Και εσύ Υιέ και Θεέ μου παράλαβέ μου το πνεύμα”**.

Εδώ αξίζει να αναφέρουμε μια από τις εξοργιστικές ακρότητες της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας που διδάσκει και πιστεύει ότι η Παναγία δεν πέθανε αλλά **“μετέστη ζώσα εις τους ουρανούς”**.

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

Μετά το θρίαμβο του χριστιανισμού και για τη δόξα και τιμή της Παναγίας κτίστηκαν ναοί και μοναστήρια σε ολόκληρο τον κόσμο. Αξίζει να αναφέρουμε τους αρχαιότερους που είναι:

- Ο Ναός του ευαγγελισμού στη Ναζαρέτ που χτίστηκε το 326 μ.χ. από την Αγία Ελένη.
- Ο Ιερός Ναός της Παναγίας στη Γεθημανή, όπου και ο Τάφος Της. Χτίστηκε το 326 μ.χ. από την Αγία Ελένη και είναι ένα από τα σημαντικότερα προσκυνήματα των Αγίων Τόπων.

- Ο Ναός της Παναγίας Οδηγήτριας στην Πόλη που χτίστηκε το 399 μ.χ. από την Αυτοκράτειρα Πουλχερία.
- Ο Ναός της Παναγίας στην Έφεσο, όπου το 431 μ.χ έγινε η Γ' Οικουμενική Σύνοδος και οι πατέρες επίσημα ανακήρυξαν την Παρθένο ως "Παναγία".
- Ο Ναός της Παναγίας των Βλαχερνών στην πόλη, όπου για πρώτη φορά ακούστηκε ο Ακάθιστος Ύμνος.
- Ο Ναός της Ζωοδόχου Πηγής στο Μπαλουκλί.
- Ο Ναός της Αχειροποιήτου στη Θεσσαλονίκη.
- Ο Ναός της Παναγίας Εκατονταφυλιανής στην Πάρο.

Στη διάβα των αιώνων οι Εκκλησίες και τα μοναστήρια προς τιμήν της Παναγίας μας πολλαπλασιάστηκαν.

Η πατρίδα μας είναι στολισμένη παντού με ναούς, ξωκλήσια και μοναστήρια της Θεοτόκου.

Κάθε εκκλησία και μοναστήρι είναι μια ιστορία και ένας θρύλος.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι στην Ελλάδα υπάρχουν περισσότερες από 2200 εκκλησίες και 300 μοναστήρια με πολλά προσωνύμια.

Τα περισσότερα είναι αφιερωμένα: Στην Κοίμηση, το Γενέθλιο, τον Ευαγγελισμό, τα Εισόδια, τη Ζωοδόχο Πηγή, την Υπαπαντή και εκατοντάδες άλλα.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΣ.

Ο μεγάλος σεβασμός και η βαθιά πίστη του λαού στην Παναγία προέρχεται από την Αποστολή Της να φέρει στον κόσμο τον Υιόν Του Θεού καθώς και της αναγνώρισής Της ως Μητέρας του Θεού, ως Θεοτόκου από τους Ιεράρχες της Γ' Οικουμενικής Συνόδου το 431 μ.χ.

Μετά τον Τριαδικό Θεό, την πρώτη θέση κατέχει η Παναγία. Ένα από τα σπουδαιότερα "μυστήρια" της Θεοτόκου είναι η Παρθενία και η Αειπαρθενία.

Σύμφωνα λοιπόν με την Αγία Γραφή η Παναγία ήταν Παρθένος "πριν τη σύλληψη, κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και μετά τη γέννηση".

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΑΤΑΙ Η ΠΑΝΑΓΙΑ ?

Πρέπει να γνωρίζουμε όλοι οι χριστιανοί ότι την Παναγία δεν Την προσκυνούμε λατρευτικά.

Προσκυνάμε μόνο τον τριαδικό Θεό, αλλά την Παναγία τιμάμε γιατί προσέφερε το Σώμα Της για να γίνει άνθρωπος ο Υιός του Θεού.

Ώστε η Παναγία τιμάται κατ'εξοχήν "ως **Μήτηρ Του Λυτρωτού**". Επομένως δεν Την θεοποιούμε αλλά ζητάμε τη Μητρική Της παρρησία να μεσιτεύει για τη σωτηρία μας.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΥΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

- Η Ευα αρνήθηκε το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο.
- Η Θεοτόκος δέχτηκε και υπάκουσε στο θέλημα του Θεού. Έτσι έγινε η αποκατάσταση της Εύας.
- Η παρακοή της Εύας είχε σαν αποτέλεσμα να κληρονομήσει η ανθρωπότητα την κατάρα του θανάτου.
- Η υπακοή της Θεοτόκου συντέλεσε να ανθίσει στον κόσμο το λουλούδι της χαράς και της ευλογίας.

Μελέτη – Έρευνα- Συγγραφή.

Γεώργιος Φωτόπουλος

Από το πόνημα που εκδόθηκε το 2005, με τίτλο:

ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ, ΕΥΩΔΙΑ-ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΓΙΑΣ ΓΗΣ